

... Törvényszék
... szám

A ... Törvényszék dr. ... (... szám alatti) ügyvéd által képviselt ... (... szám alatti lakos) felperesnek - a ... intézményvezető által képviselt ... Kistérségi Szociális Központ (... szám alatti) alperes ellen elmaradt illetmény megfizetése iránt a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon indult perében a 2015. október 28-án kelt ... számú ítélet ellen az alperes által benyújtott 6. sorszámu fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperes marasztalásának összegét 178.184.- (százhetvennyolcezer-száznyolcvannégyszáz) forintba leszállítja.

Egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 6.200.- (hatezer-kétszáz) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság az alperes 2015. július 13-án kelt illetményváltozásról szóló értesítés megnevezésű intézkedését „jogellenesség okán” hatályon kívül helyezte, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 248.000.- Ft elmaradt illetményt, ennek késedelmi kamatát és 12.400.- Ft + ÁFA perköltséget. Úgy rendelkezett, hogy az állam által „előlegezett” 15.000.- Ft illetéket az állam viseli.

A bíróság indokolása szerint a felperes 2001. december 1-től a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálatnál intézményvezető volt, majd 2006. január 5-től a Kistérségi Szociális Központ vezetője. A 292.050.- Ft illetményén belül a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész 62.000.- Ft volt.

2011. július 1-től családgondozói munkakörbe helyezték vissza, korábbi intézményvezetői megbízása megszűnésével. Ekkor járandósága 278.900.- forintba módosult, amin belül továbbra is megkapta a 62.000.- Ft illetményrészt.

2014. február 17-én kelt munkáltatói intézkedés szerint 2014. január 1-től a teljes illetménye 300.500.- forintba módosult illetménypótlék, ágazati pótlék folytán, garantált illetményének az összege 225.400.- forintba emelkedett, és továbbra is megmaradt az összilletményen belül a 62.000.- Ft munkáltatói döntésen alapuló illetményrész.

Az alperes munkáltató egyoldalú intézkedésével vonta vissza a felperestől teljes egészében a 62.000.- Ft munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt 2015. július 1-től kezdődően. Garantált illetménye változatlanul 225.400.- Ft, ágazati pótlék 13.400.- Ft, szociális kiegészítő pótlék 17.454.- Ft volt, összilletménye ekkortól 255.954.- forintba csökkent.

A felperesnek 2015. július 1-től az ítélethezatalig terjedő időre követelt havi 62.000.- Ft igényét alaposnak találta a bíróság utalva a bírósági gyakorlatra (EBH 2006.1544) és arra hivatkozva, hogy

csak a felek közös megegyezése alapján lehetett volna a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész, a 62.000.- Ft-ot visszavonni és ezzel az összeggel csökkenteni a felperes illetményét.

Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által jelzett elvi határozat szerint lehetőség van az illetmény azon részének csökkentésére, ami a munkáltató saját döntésén alapul, ha ezzel a kinevezési illetmény nem csökken. A felperes esetében pedig 278.900.- Ft tekinthető a felperes kinevezési illetményének, ezért legfeljebb a jelenlegi 255.954.- Ft és a kinevezési illetmény különbözetére tarthatna igényt a felperes, ami havi 22.946.- Ft. Fenntartotta ugyanakkor azt az álláspontját, hogy a hasonló munkakörben dolgozó közalkalmazottak illetménye kevesebb mint a felperesé, így velük szemben diszkriminatív a felperes többlet illetménye.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság által jelzett gyakorlat - amelyet a munkaügyi bíróság a rendőrségi közalkalmazottak hasonló pereiben követ is - a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentését nem tekinti jogellenesnek addig a mértékig, amíg az által a közalkalmazott összilletménye nem csökken. Ezt az elsőfokú bíróság is kifejtette már több korábbi ítéletében.

A perbeli esetben is ugyanez a jogértelmezés az irányadó, tehát az alperes a garantált illetményen felül fizetett saját döntésén alapuló illetményrészt jogosult írásbeli határozatával (kinevezési okirat-módosítással) csökkenteni, ha az ezt megelőzően a közalkalmazottnak fizetett összilletmény nem csökken.

A perbeli esetben a felperesnek a csökkentés előtti utolsó teljes illetménye 300.500.- Ft volt, így a csökkentés utáni összeg a 255.954.- Ft, havi 44.546.- forinttal kevesebb. Ennek a különbözethez a megfizetésére tarthat igényt az irányadó bírói gyakorlat szerint az elsőfokú bíróság által jelzett jogszabályok helyes értelmezése alapján a felperes.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperes négy havi marasztalásának összegét 178.184.- forintra szállította le, egyéb vonatkozásban (intézkedés hatályon kívül helyezése, kamat perköltség) helybenhagyta.

Az intézkedés hatályon kívül helyezésének oka egyébként nem a rendelkező részre tartozik, mivel az az indokolás része, ez azonban az ügy érdemét nem érinti.

Mivel azonban a fellebbezés csekély mértékben vezetett eredményre a Pp. 239. § és 78. § (1) bekezdés alapján az alperest kötelezte a felperes fellebbezési perköltsége megfizetésére.

A felperes költségkedvezménye, illetve az alperes illetékmentessége alapján, a le nem rótt fellebbezési illetéket (azt az állam nem előlegezi, mert az előlegezés tényleges kifizetést jelentene, ami nem történt meg) az állam viseli.

..., 2016. március 29. napján

... sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

... sk. bíró